

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1989 r.

Nr 25

TRESC:

Poz.:

USTAWY:

- 134 — z dnia 27 kwietnia 1989 r. o Centralnym Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki 405
- 135 — z dnia 27 kwietnia 1989 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów oraz Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń 407

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

- 136 — z dnia 30 marca 1989 r. zmieniająca uchwałę w sprawie siedzib i terytorialnej właściwości okręgowych inspektoratów pracy 407

OBWIESZCZENIE

- 137 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 kwietnia 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych 408

134

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1989 r.

o Centralnym Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki.

W celu zapewnienia środków finansowych dla realizacji polityki państwa w zakresie rozwoju nauki i techniki stanowi się, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 2. Dochodami Funduszu są:

- 1) dotacje budżetowe,
- 2) wpłaty osób prawnych oraz państwowych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, prowadzących działalność na podstawie ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324), zwanych dalej „jednostkami”, zobowiązanych do płacenia podatku dochodowego,
- 3) dochody z tytułu działalności Funduszu, w szczególności:
 - a) z przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu,
 - b) z udziału w spółkach, przedsiębiorstwach mieszanym i wspólnym,
 - c) z odsetek z tytułu pożyczek,
- 4) środki uzyskane z likwidacji jednostek badawczo-rozwojowych po zaspokojeniu wierzytelności,
- 5) inne wpływy.

Art. 3. 1. Wpłaty, o których mowa w art. 2 pkt 2, obciążają koszty działalności jednostek.

2. Stawki wpłat ustala się w wieloletnich planach społeczno-gospodarczych w stosunku do wartości:

- 1) sprzedaży zewnętrznej wyrobów, robót i usług własnej produkcji w cenach realizacji, po pomniejszeniu o podatek obrotowy,
- 2) marż, prowizji oraz innych wpływów z tytułu usług handlowych.

3. Jednostki są zobowiązane do uiszczania wpłat bez wezwania za każdy miesiąc oddzielnie, do dnia 28 następnego miesiąca.

4. Zasady wpłat oraz ich stawki określone w ust. 1—3 stosuje się do jednostek nie posiadających osobowości prawnej, o których mowa w art. 2 pkt 2.

Art. 4. 1. Do wpłat określonych w art. 2 pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 2, mają zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych, z wyjątkiem art. 5 ust. 1, art. 9, 12, 13 i 18 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 i z 1989 r. Nr 4, poz. 23).

2. Decyzje w sprawach określonych w art. 8, 22 i 31 ustawy wymienionej w ust. 1 w zakresie wpłat podejmuje Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Art. 5. 1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie działalności badawczo-rozwojowej i wspomaganie wdrożeń.

2. Ze środków przeznaczonych na działalność badawczo-rozwojową finansuje się:

- 1) prace naukowe i badawczo-rozwojowe,
- 2) rozbudowę zaplecza laboratoryjnego i doświadczalno-produkcyjnego,
- 3) działalność ogólnotechniczną, obejmującą w szczególności prace dotyczące normalizacji, unifikacji i typizacji, wzornictwa przemysłowego, informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, wynalazczości i ochrony własności przemysłowej, popularyzacji osiągnięć nauki i techniki, szkolenia i doskonalenia kadr,
- 4) wybrane wydawnictwa z zakresu nauki i techniki,
- 5) analizy, oceny i ekspertyzy dotyczące rozwoju nauki i techniki,
- 6) stypendia na rozwiązywanie zadań badawczych i wdrożeniowych,
- 7) nagrody za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i postępu technicznego.

3. Ze środków przeznaczonych na wspomaganie wdrożeń udziela się pożyczek, subwencji i poręczeń związanych z realizacją:

- 1) zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki,
- 2) pierwszych wdrożeń rezultatów prac badawczo-rozwojowych finansowanych ze środków Funduszu oraz krajowych wynalazków.

4. Środki Funduszu mogą być ponadto przeznaczane na działalność, której celem jest ich zwiększenie, w tym również na udziały w spółkach, przedsiębiorstwach mieszanych i wspólnych.

Art. 6. 1. Dysponentów środków Funduszu przeznaczonych na działalność badawczo-rozwojową ustala Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów, określając jednocześnie wysokość środków wydzielonych do ich dyspozycji.

2. Dysponentem środków Funduszu przeznaczonych na wspomaganie wdrożeń jest Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Art. 7. 1. Środki dewizowe Funduszu:

- 1) uzyskane z tytułu działalności określonej w art. 5 ust. 4,
- 2) zakupione od podmiotów gospodarczych,
- 3) pochodzące z zaciągniętych pożyczek,
- 4) uzyskane z innych źródeł

— są gromadzone na wyodrębnionym rachunku.

2. Rachunkiem środków dewizowych Funduszu dysponuje Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Art. 8. 1. Gospodarkę Funduszem, z uwzględnieniem art. 6 ust. 1, prowadzi Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń na podstawie rocznych planów uchwalonych przez Sejm, który określa wielkość środków Funduszu przeznaczonych na:

- 1) działalność badawczo-rozwojową,
- 2) wspomaganie wdrożeń,

3) działalność, której celem jest ich zwiększenie, w tym na udziały w spółkach, przedsiębiorstwach mieszanych i wspólnych.

2. Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń opracowuje projekty rocznych planów gospodarki Funduszem oraz przedstawia Radzie Ministrów roczne sprawozdania z gospodarki Funduszem.

3. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi do uchwalenia projekty rocznych planów Funduszu wraz z projektem budżetu państwa.

4. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi sprawozdanie z gospodarki środkami Funduszu i z uzyskanych efektów wraz z rocznym sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa.

Art. 9. 1. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

2. Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń może zaciągnąć na rzecz Funduszu pożyczki.

Art. 10. W dniu wejścia w życie ustawy środki dotychczasowych centralnych funduszy rozwoju nauki i techniki stają się środkami Funduszu.

Art. 11. 1. Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów:

- 1) ustala zadania, na które mogą być przyznawane przez dysponentów środków Funduszu stypendia, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6,
- 2) wydziela środki na nagrody, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 7, przyznawane przez Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów lub przez dysponentów środków Funduszu osobom, które brały bezpośredni udział w uzyskaniu osiągnięcia.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) tryb przyznawania i cofania stypendiów oraz przyznawania nagród, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 i 7, jak również uprawnienia i obowiązki osób pobierających stypendia,
- 2) szczegółowe zasady udzielania, przez macierzyste zakłady pracy, urlopów bezpłatnych osobom pobierającym stypendia, warunki zaliczania okresu urlopu bezpłatnego do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze, oraz zakres uprawnień pracowniczych przysługujących w okresie pobierania stypendium.

Art. 12. Przewodniczący Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów określa szczegółowe zasady planowania i finansowania przedsięwzięć, o których mowa w art. 5.

Art. 13. W ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170, z 1987 r. Nr 22, poz. 128, z 1988 r. Nr 41, poz. 328 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku likwidacji jednostki badawczo-rozwojowej będącej osobą prawną, jej majątek, po zaspo-

kojeniu wierzytelności, przechodzi na rzecz Centralnego Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki."

Art. 14. W ustawie budżetowej na rok 1989 z dnia 15 lutego 1989 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 45) w art. 18 ust. 1—3 skreśla się.

Art. 15. Traci moc ustawa z dnia 23 grudnia 1985 r. o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki (Dz. U.

Nr 59, poz. 297, z 1986 r. Nr 47, poz. 226, z 1987 r. Nr 22, poz. 126 i Nr 33, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33).

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

135

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1989 r.

o zmianie ustawy o utworzeniu Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów oraz Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Art. 1. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. o utworzeniu Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów oraz Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń (Dz. U. Nr 55, poz. 280 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1:

— dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:

„3) Sekretarz”,

— dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 4,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przewodniczącym Komitetu jest Prezes Rady Ministrów lub, z jego upoważnienia, Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

3. Zastępcami Przewodniczącego są:

1) Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń jako pierwszy zastępca Przewodniczącego, jeżeli nie pełni funkcji Przewodniczącego Komitetu,

2) Minister Edukacji Narodowej,

3) Minister Przemysłu,

4) Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk.”

c) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. W skład Prezydium Komitetu wchodzi: Przewodniczący Komitetu, zastępcy Przewodniczą-

cego Komitetu i powołani przez Prezesa Rady Ministrów — Sekretarz Komitetu oraz członkowie Komitetu w liczbie nie większej od sześciu, w tym Minister—Kierownik Centralnego Urzędu Planowania, przedstawiciel Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz przedstawiciel Naczelnej Organizacji Technicznej.”

d) dotychczasowe ust. 4 i 5 oznacza się jako ust. 5 i 6;

2) w art. 5:

a) ust. 1 skreśla się,

b) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznacza się jako ust. 1 i 2;

3) w art. 7 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przedstawia na kolejnych posiedzeniach plenarnych Komitetu informacje o decyzjach Przewodniczącego i Prezydium Komitetu.”;

4) użyte w ustawie w odpowiednich przypadkach wyrazy „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

136

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 30 marca 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie siedzib i terytorialnej właściwości okręgowych inspektoratów pracy.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 1985 r. Nr 54, poz. 276) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 19 marca 1981 r. w sprawie siedzib i terytorialnej właściwości okręgowych inspektoratów pracy (Dz. U. Nr 12, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 3 skreśla się;
- 2) załącznik do uchwały otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 30. marca 1989 r. (poz. 136)

SIEDZIBY I ZAKRES TERYTORIALNEJ WŁAŚCIWOŚCI OKRĘGOWYCH INSPEKTORATÓW PRACY

Lp.	Siedziba okręgowego inspektoratu pracy	Terytorialna właściwość okręgowego inspektoratu pracy
1	2	3
1	Białystok	województwa: białostockie, łomżyńskie i suwalskie
2	Bydgoszcz	województwa: bydgoskie, toruńskie i włocławskie
3	Gdańsk	województwa: elbląskie i gdańskie
4	Katowice	województwa: bielskie i katowickie
5	Kielce	województwa: kieleckie, radomskie i tarnobrzeskie
6	Koszalin	województwa: koszalińskie i słupskie
7	Kraków	województwa: krakowskie, nowosądeckie i tarnowskie
8	Lublin	województwa: białkopodlaskie, chełmskie, lubelskie i zamojskie
9	Łódź	województwa: łódzkie, piotrkowskie, sieradzkie i skierniewickie
10	Olsztyn	województwa: ciechanowskie, olsztyńskie i ostrołęckie
11	Opole	województwa: częstochowskie, kaliskie i opolskie
12	Poznań	województwa: konińskie, pilskie i poznańskie
13	Rzeszów	województwa: krośnieńskie, przemyskie i rzeszowskie
14	Szczecin	województwa: gorzowskie i szczecińskie
15	Warszawa	województwa: płockie, siedleckie i stołeczne warszawskie
16	Wrocław	województwa: jeleniogórskie, legnickie, wałbrzyskie i wrocławskie
17	Zielona Góra	województwa: leszczyńskie i zielonogórskie

137

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 21 kwietnia 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. o zmianie ustawy o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 6, poz. 35) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 202), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) rozdziału 10 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 202) w brzmieniu:

„Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 39. 1. Znosi się fundusz emerytalny utworzony ustawą z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235).

2. Aktywa i pasywa funduszu wymienio-
nego w ust. 1 przejmuje Fundusz Ubez-
pieczeń Społecznych.

Art. 40. W ustawie z dnia 27 września 1973 r. o za-
opatrzeniu emerytalnym twórców i ich ro-
dzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145) art. 8
otrzymuje brzmienie:

- »Art. 8. 1. Twórcy są obowiązani opłacać
składki na pokrycie kosztów
świadczeń z zaopatrzenia eme-
rytalnego.
2. Rada Ministrów, w drodze roz-
porządzenia, określa wysokość
składek, dolną i górną granicę
przychodu stanowiącego podsta-
wę wymiaru składek oraz szcze-
gółowe zasady i tryb ich opła-
cania, a także okresy, w któ-
rych twórca zostaje zwolniony
od opłacania składek.«

Art. 41. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o
świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia
społecznego w razie choroby i macierzyń-
stwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143 i z
1985 r. Nr 4, poz. 15) wprowadza się na-
stępujące zmiany:

- 1) w art. 2:
- a) po pkt 5 dodaje się nowy pkt 6 w
brzmieniu:
- „6) zasiłek wychowawczy — w okre-
sie urlopu wychowawczego,”
- b) dotychczasowy pkt 6 otrzymuje ozna-
czenie pkt 7;
- 2) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w
brzmieniu:

„Rozdział 7a

Zasiłek wychowawczy

- Art. 40a. 1. Zasiłek wychowawczy przy-
sługuje pracownikowi ko-
rzystającemu z urlopu wy-
chowawczego.
2. Rada Ministrów, w drodze
rozporządzenia, określa za-
sady, wysokość i tryb
przyznawania zasiłku wy-
chowawczego.”
- 3) w art. 51 na końcu dodaje się zdanie
w brzmieniu: „Zasiłki te wypłaca się
nie później jednak niż w ciągu 30 dni
od daty złożenia dokumentów niezbęd-
nych do stwierdzenia uprawnień do za-
siłków.”;
- 4) w art. 54 w ust. 1 wyrazy „oraz opie-
kuńczego” zastępuje się wyrazami
„opiekuńczego oraz wychowawczego”;
- 5) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmie-
niu:
- „Art. 57a. 1. Jeżeli niezdolność pra-
cownika do pracy uzasad-
niająca wypłatę zasiłku
chorobowego lub świad-

czenia rehabilitacyjne-
go została spowodowana
przez inną osobę w wy-
niku popełnienia przez
nią umyślnego przestęp-
stwa lub umyślnego wy-
kroczenia, oddział Zakła-
du Ubezpieczeń Społecz-
nych albo zakład pracy
może dochodzić od spraw-
cy zwrotu wypłaconego
zasiłku chorobowego lub
świadczenia rehabilitacyj-
nego.

2. Okoliczności, o których
mowa w ust. 1, stwierdza
się na podstawie prawo-
mocnego orzeczenia sądu
lub kolegium do spraw
wykroczeń albo na pod-
stawie prawomocnego po-
stanowienia prokuratora o
warunkowym umorzeniu
postępowania.”;

- 6) w art. 58 w ust. 2 wyrazy „zasiłku wy-
równawczego i opiekuńczego” zastępuje
się wyrazami „zasiłku wyrównawczego,
opiekuńczego i wychowawczego”.

Art. 42. W ustawie z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubez-
pieczeniu społecznym rzemieślników i nie-
których innych osób prowadzących działal-
ność zarobkową na własny rachunek oraz
ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147)
w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Rada Ministrów, w drodze rozporządze-
nia, określa wysokość kwot zryczałto-
wanych, stanowiących podstawę wy-
miaru składek na ubezpieczenie, wyso-
kość tych składek, szczegółowe zasady
i tryb postępowania w zakresie usta-
lania istnienia obowiązku ubezpiecze-
nia oraz poboru składek za okres kon-
tynuowania ubezpieczenia, a także
szczególne formy decyzji w sprawach
ustalania obowiązku ubezpieczenia.”

Art. 43. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. o szcze-
gólnych uprawnieniach kombatanów (Dz. U.
Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269) w art. 20
wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) świadczenia wynikające z art. 18,”;
- 2) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Określone w art. 9 i 13 świadczenia
emerytalne lub rentowe dla kombat-
antów i pozostałych po nich człon-
ków rodzin są wypłacane przez Za-
kład Ubezpieczeń Społecznych z
Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
Świadczenia te wraz z odsetkami za
opóźnienie w ustalaniu do nich pra-
wa lub ich wypłacie oraz kosztami
opłat pocztowych za ich przesyłanie
podlegają refundacji Funduszowi
Ubezpieczeń Społecznych z przyzna-

nej na te cele dotacji z budżetu państwa."

Art. 44. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33) w art. 24:

1) po ust. 3 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

"4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość składek na ubezpieczenie społeczne oraz zasady ustalania podstawy wymiaru tych składek.";

2) dotychczasowy ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 5; w ustępie tym pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) tryb opłacania przez zespoły adwokackie składek na ubezpieczenie społeczne oraz sposób ustalania wysokości zasiłku chorobowego,"

3) dotychczasowy ust. 5 otrzymuje oznaczenie ust. 6.

Art. 45. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 i z 1984 r. Nr 52, poz. 269) w art. 42:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Środki Funduszu przeznacza się na wypłatę świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie, z wyjątkiem zasiłków rodzinnych, oraz na pokrywanie opłat pocztowych za przesyłanie tych świadczeń i kosztów prowizji dla Banku Gospodarki Żywnościowej za ewidencję sprzedaży produktów rolnych, sprzedanych jednostkom gospodarki uspołecznionej. Z Funduszu wypłaca się również odsetki za opóźnienie w ustalaniu prawa do świadczeń lub w ich wypłacie na zasadach i w wysokości

określonych w odrębnych przepisach.";

2) w ust. 5 wyrazy „na wypłatę świadczeń” skreśla się.

Art. 46. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283 i z 1985 r. Nr 59, poz. 296) w art. 18 w ust. 1 pkt 4 skreśla się.

Art. 47. 1. Tracą moc:

1) ustawa z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 7, poz. 43 i z 1974 r. Nr 47, poz. 280),

2) ustawa z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81, z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85),

3) ustawa z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r., z tym że art. 36 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.";

2) art. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. o zmianie ustawy o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 6, poz. 35) w brzmieniu:

"Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27 pkt 2 i 3 ustawy określonej w art. 1, który wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r."

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: M. Czarski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 kwietnia 1989 r. (poz. 137)

USTAWA

z dnia 25 listopada 1986 r.

o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ubezpieczenie społeczne zapewnia ubezpieczonym i członkom ich rodzin świadczenia pieniężne z tworzonego na ten cel funduszu,

Art. 2. 1. Ubezpieczenie społeczne obejmuje świadczenia pieniężne:

1) w razie macierzyństwa,

2) rodzinne,

3) w razie niezdolności do pracy z powodu choroby lub inwalidztwa,

- 4) emerytalne,
- 5) w razie śmierci.

2. Zakres świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz zasady i tryb ich przyznawania poszczególnym grupom ubezpieczonych określają odrębne przepisy.

Art. 3. Państwo gwarantuje wypłatę świadczeń przysługujących z ubezpieczenia społecznego.

Art. 4. 1. Ubezpieczeniu społecznemu podlegają wszyscy pracownicy.

2. Nie podlegają ubezpieczeniu społecznemu określono w ustawie:

- 1) obywatele państw obcych, których pobyt w Polsce nie ma charakteru stałego i którzy są zatrudnieni w obcych przedstawicielstwach dyplomatycznych, urządach konsularnych, misjach, misjach specjalnych lub międzynarodowych instytucjach, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej,
- 2) małżonek zatrudniony w zakładzie pracy prowadzonym na własny rachunek przez drugiego z małżonków,
- 3) osoby, które podlegają — jako osoby współpracujące lub jako domownicy — ubezpieczeniu społecznemu na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodzeństwo, rodzice, macocha i ojczym, osoby przysposabiające, wnuki, dziadkowie, teściowie, zięciowie, synowie, bratowie, szwagierki i szwagrowie osoby prowadzącej na własny lub wspólny rachunek zakład pracy, zatrudnione w takim zakładzie i pozostające z taką osobą we wspólnym gospodarstwie domowym.

3. Obowiązek ubezpieczenia pracownika powstaje z dniem nawiązania stosunku pracy, a wygasa z dniem jego ustania.

4. Zakład pracy jest obowiązany zgłosić do ubezpieczenia społecznego wszystkich zatrudnionych pracowników. W razie niezgłoszenia pracownika do ubezpieczenia objęcie ubezpieczeniem następuje z urzędu.

5. Odmowa objęcia ubezpieczeniem społecznym osoby zgłoszonej przez zakład pracy oraz objęcie ubezpieczeniem z urzędu następuje w formie decyzji.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady, terminy i tryb zgłaszania pracowników do ubezpieczenia społecznego.

Art. 5. 1. Przepisy ustawy dotyczące zakładów pracy stosuje się odpowiednio do osób fizycznych zatrudniających pracowników.

2. Obowiązek ubezpieczenia społecznego osób nie będących pracownikami określają odrębne przepisy.

Art. 6. 1. Dowodem objęcia ubezpieczeniem społecznym jest legitymacja ubezpieczeniowa.

2. Legitymacje ubezpieczeniowe wystawia się dla pracowników oraz dla członków ich rodzin.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, w drodze rozporządzenia, określa wzory legitymacji ubezpieczeniowych, tryb ich wystawiania oraz sposób dokonywania w nich wpisów.

Rozdział 2

Organy wykonujące zadania z zakresu ubezpieczenia społecznego

Art. 7. 1. Organem wykonującym zadania z zakresu ubezpieczenia społecznego jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „Zakładem”.

2. Zakład jest centralnym organem administracji państwowej.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1, Zakład wykonuje za pośrednictwem Centrali Zakładu, oddziałów oraz Biura Rent Zagranicznych.

4. W zakresie ustalonym w odrębnych przepisach niektóre zadania z zakresu ubezpieczenia społecznego wykonują zakłady pracy, organizacje spółdzielcze i społeczno-zawodowe oraz terenowe organy administracji państwowej.

5. Zakłady pracy i inne jednostki, o których mowa w ust. 4, są obowiązane kierować na szkolenie specjalistyczne dotyczące ubezpieczeń społecznych pracowników, którym powierzają obowiązki z tego zakresu.

Art. 8. 1. Zakładem kieruje Prezes.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje Prezesa Zakładu po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanej dalej „Naczelną Radą Nadzorczą”.

3. Wiceprezesów Zakładu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Zakładu zgłoszony po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Nadzorczej.

Art. 9. 1. Zakład podlega Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej.

2. Rada Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Polityki Socjalnej zgłoszony po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Nadzorczej nadaje Zakładowi statut, który określa szczegółowe zadania oraz organizację Zakładu.

3. Prezes Zakładu, w porozumieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego oraz po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Nadzorczej, tworzy i znosi oddziały Zakładu, zwane dalej „oddziałami”, oraz ustala obszar ich działania.

4. Prezes Zakładu może tworzyć jednostki organizacyjne Zakładu nie będące oddziałami i określać zakres ich czynności.

5. Dyrektorów oddziałów powołuje i odwołuje Prezes Zakładu w porozumieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej stop-

nia wojewódzkiego oraz po zasięgnięciu opinii rady nadzorczej oddziału Zakładu, zwanej dalej „radą nadzorczą”.

6. Prezes Zakładu składa Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej oraz Naczelnej Radzie Nadzorczej okresowe sprawozdania z działalności Zakładu.

Art. 10. 1. Przy Zakładzie działają komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, które powołuje i rozwiązuje Prezes Zakładu.

2. Komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia przy oddziałach Zakładu powołuje i rozwiązuje Prezes Zakładu na wniosek dyrektora oddziału.

3. Zakres i tryb działania oraz sposób powoływania i skład komisji lekarskich określają odrębne przepisy.

Art. 11. 1. Do zakresu działania Zakładu należy:

- 1) stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczenia społecznego,
- 2) ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz wypłacanie tych świadczeń, z uwzględnieniem przepisu art. 7 ust. 4,
- 3) wymierzanie i pobieranie składek na ubezpieczenie społeczne,
- 4) prowadzenie rozliczeń z zakładami pracy, organizacjami spółdzielczymi lub społeczno-zawodowymi z tytułu wypłacanych przez nie świadczeń podlegających finansowaniu przez Zakład,
- 5) kontrola wykonywania przez zakłady pracy, organizacje spółdzielcze i społeczno-zawodowe oraz terenowe organy administracji państwowej obowiązków w zakresie ubezpieczenia społecznego.

2. Zakład inicjuje oraz może finansowo lub w innej formie wspierać:

- 1) działalność zmierzającą do zapobiegania zachorowaniom, inwalidztwu i wypadkom oraz działalność dotyczącą rehabilitacji zawodowej, w szczególności w zakresie:
 - a) edukacji zdrowotnej,
 - b) rozwijania ośrodków rehabilitacji zawodowej,
 - c) szkolenia inwalidów oraz tworzenia dla nich miejsc pracy,
 - d) rozwijania produkcji protez, przedmiotów ortopedycznych i sprzętu rehabilitacyjnego,
 - e) badań i analiz przyczyn inwalidztwa, a zwłaszcza z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
- 2) rozwój sieci domów-pensjonatów dla emerytów i rencistów.

3. Do zakresu działania Zakładu należy również wykonywanie zadań powierzonych Zakładowi na podstawie odrębnych przepisów lub umów międzynarodowych.

Art. 12. Do zakresu działania Zakładu nie należą sprawy świadczeń pieniężnych, zastrzeżonych w odrębnych przepisach do właściwości Ministrów: Transportu, Żeglugi i Łączności, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości.

Rozdział 3

Rady nadzorcze

Art. 13. Społeczną kontrolę nad działalnością Zakładu sprawują Naczelna Rada Nadzorcza oraz rady nadzorcze.

Art. 14. Do zakresu działania Naczelnej Rady Nadzorczej należy:

- 1) kontrola działalności Zakładu oraz przedstawianie Prezesowi Zakładu uwag i wniosków co do wykonywania zadań przez Zakład, a w szczególności dotyczących usprawniania obsługi ubezpieczonych,
- 2) opiniowanie projektów planów finansowych Zakładu i sprawozdań z wykonania tych planów oraz przedstawianie opinii właściwym komisjom sejmowym,
- 3) dokonywanie ocen okresowych sprawozdań z działalności Zakładu oraz przedstawianie Prezesowi Zakładu wniosków wynikających z tych ocen,
- 4) przedstawianie Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej opinii o projektach aktów normatywnych z zakresu ubezpieczenia społecznego oraz wniosków w sprawie doskonalenia przepisów tych aktów,
- 5) rozpatrywanie projektów wspierania działalności, o której mowa w art. 11 ust. 2,
- 6) udzielanie radom nadzorczym wytycznych w zakresie realizowania zadań określonych ustawą oraz koordynowanie działalności tych rad,
- 7) przedstawianie Prezesowi Rady Ministrów okresowych informacji o działalności Naczelnej Rady Nadzorczej.

Art. 15. Naczelna Rada Nadzorcza może wystąpić do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o odwołanie Prezesa Zakładu w razie negatywnej oceny działalności Zakładu.

Art. 16. Do zakresu działania rady nadzorczej należy:

- 1) kontrola działalności oddziału oraz przedstawianie dyrektorowi oddziału uwag i wniosków co do wykonywania zadań przez oddział, a w szczególności dotyczących poprawy obsługi ubezpieczonych,
- 2) opiniowanie zasadności odwołań od decyzji oddziału w sprawach przekazywanych do sądu,
- 3) ocena wykonywania zadań z zakresu ubezpieczenia społecznego przez zakłady pracy, organizacje spółdzielcze i społeczno-zawodowe oraz terenowe organy administracji państwowej,
- 4) opiniowanie projektów planów finansowych opracowywanych przez oddział oraz sprawozdań z wykonywania tych planów,
- 5) dokonywanie ocen okresowych sprawozdań z działalności oddziału oraz przedstawianie dyrektorowi oddziału wniosków wynikających z tych ocen,
- 6) przedstawianie Naczelnej Radzie Nadzorczej wniosków w sprawie doskonalenia przepisów o ubezpieczeniu społecznym oraz w sprawie funkcjonowania Zakładu,
- 7) przedstawianie okresowych sprawozdań z działalności rady nadzorczej Naczelnej Radzie Nadzorczej.

Art. 17. Rada Nadzorcza może wystąpić do Prezesa Zakładu o odwołanie dyrektora oddziału w razie negatywnej oceny działalności oddziału.

Art. 18. 1. Naczelna Rada Nadzorcza składa się z 36 osób.

2. W skład Naczelnej Rady Nadzorczej wchodzi:

- 1) w pięciu dziewiątych — przedstawiciele ogólnokrajowej organizacji międzyzwiązkowej,
- 2) w dwóch dziewiątych — przedstawiciele ogólnokrajowych organizacji spółdzielczych i społeczno-zawodowych, zrzeszających ubezpieczonych nie będących pracownikami,
- 3) w jednej dziewiątej — przedstawiciele ogólnokrajowych instancji organizacji zrzeszających emerytów, rencistów i inwalidów,
- 4) w jednej dziewiątej — przedstawiciele zainteresowanych organów administracji państwowej.

Art. 19. 1. Rada nadzorcza oddziału obejmującego swoją działalnością do 300 000 ubezpieczonych składa się z 27 osób, a rada nadzorcza oddziału obejmującego powyżej 300 000 ubezpieczonych — z 36 osób.

2. W skład rady nadzorczej wchodzi:

- 1) w pięciu dziewiątych — przedstawiciele wojewódzkiej organizacji międzyzwiązkowej,
- 2) w dwóch dziewiątych — przedstawiciele terenowych organizacji spółdzielczych i społeczno-zawodowych zrzeszających ubezpieczonych nie będących pracownikami,
- 3) w jednej dziewiątej — przedstawiciele terenowych organizacji zrzeszających emerytów, rencistów i inwalidów,
- 4) w jednej dziewiątej — przedstawiciele wojewódzkich rad narodowych oraz terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

Art. 20. Członków Naczelnej Rady Nadzorczej oraz jej przewodniczącego powołuje, na okres czterech lat, Prezes Rady Ministrów spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje wymienione w art. 18 ust. 2.

Art. 21. Członków rady nadzorczej oraz jej przewodniczącego powołuje, na okres czterech lat, właściwy terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje wymienione w art. 19 ust. 2.

Art. 22. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa organizację, zasady i tryb działania Naczelnej Rady Nadzorczej i rad nadzorczych, szczegółowe zasady i tryb powoływania ich członków oraz zasady ich wynagradzania.

Rozdział 4

Postępowanie odwoławcze

Art. 23. 1. Od decyzji oddziału w sprawach:

- 1) z zakresu ubezpieczenia społecznego,

2) świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz

3) innych świadczeń należących do właściwości Zakładu

— przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Odwołanie do sądu przysługuje również od decyzji Biura Rent Zagranicznych w sprawach świadczeń przyznawanych przez to Biuro oraz w sprawach przeliczenia na walutę polską i wypłaty świadczeń przyznanych przez zagraniczne instytucje, a także w sprawach przeliczenia na walutę obcą i wypłaty za granicę świadczeń przyznanych przez polskie organy rentowe.

3. Odwołanie do sądu przysługuje także w razie niewydania przez oddział lub Biuro Rent Zagranicznych decyzji w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia zgłoszenia roszczenia w sprawach wymienionych w ust. 1 i 2.

4. Odwołanie do sądu od decyzji nie przysługuje w sprawach, w których decyzja zależy od swobodnego uznania.

Art. 24. 1. Odwołanie wnosi się na piśmie do oddziału, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten oddział.

2. Oddział, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić decyzję w terminie 14 dni od wniesienia odwołania. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

3. Jeżeli oddział nie skorzystał z uprawnienia przewidzianego w ust. 2, przekazuje odwołanie radzie nadzorczej wraz ze stanowiskiem co do zarzutów podniesionych w odwołaniu.

4. Rada nadzorcza jest obowiązana zająć stanowisko w sprawie odwołania oraz przekazać je oddziałowi w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania.

5. Przy badaniu zasadności odwołania rada nadzorcza nie dokonuje oceny ustaleń komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia oraz ustaleń organów administracji państwowej, instytucji lub organizacji, które z mocy szczególnych przepisów są wiążące dla oddziału.

6. Rada nadzorcza, w razie uznania odwołania w całości za słuszne, zwraca uwagę na stwierdzone uchybienia i poleca oddziałowi dokonanie ponownej oceny odwołania.

7. Jeżeli stanowisko rady nadzorczej, uznające odwołanie w całości za słuszne, zostanie przez oddział uwzględnione, oddział wydaje ponowną decyzję.

8. Jeżeli odwołanie nie zostało przez oddział w całości uwzględnione, oddział przekazuje niezwłocznie sprawę do sądu wraz ze stanowiskiem rady nadzorczej oraz z uzasadnieniem nieuwzględnienia odwołania.

9. Przepisy ust. 1 i 2 oraz ust. 8 stosuje się odpowiednio do odwołania od decyzji i ustaleń Biura Rent Zagranicznych.

Rozdział 5

Fundusz Ubezpieczeń Społecznych

Art. 25. 1. Tworzy się Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „Funduszem”.

2. Dysponentem Funduszu jest Zakład.

Art. 26. Dochodami Funduszu są:

- 1) składki na ubezpieczenia społeczne,
- 2) dotacje celowe z budżetu państwa na zrefundowanie świadczeń, o których mowa w art. 29 pkt 1, i kosztów ich obsługi oraz inne dotacje przewidziane w odrębnych przepisach,
- 3) wpłaty zagranicznych instytucji ubezpieczeniowych, przeznaczone na pokrycie rent dla osób zamieszkałych w Polsce,
- 4) zwroty nienależnie pobranych świadczeń, nie podlegające potrąceniu z wypłaconych świadczeń,
- 5) odsetki od lokat nadwyżek Funduszu,
- 6) inne przychody określone w odrębnych przepisach.

Art. 27. Ze środków Funduszu pokrywa się:

- 1) wydatki na świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego oraz należne od Zakładu odsetki za opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczeń lub ich wypłacie,
- 2) koszty działalności bieżącej Zakładu, rad nadzorczych, komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, z uwzględnieniem art. 30,
- 3) wydatki Zakładu na inwestycje i remonty kapitalne,
- 4) wydatki związane ze wspieraniem działalności, o której mowa w art. 11 ust. 2, po uprzedniej akceptacji Naczelnej Rady Nadzorczej.

Art. 28. Zasady finansowania świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników i członków ich rodzin określają odrębne przepisy.

Art. 29. Z Funduszu wypłaca się również zlecone Zakładowi do wypłaty:

- 1) na mocy odrębnych przepisów świadczenia pieniężne inne niż z ubezpieczenia społecznego oraz odsetki za opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczeń lub ich wypłacie, które podlegają refundacji z dotacji celowej z budżetu państwa,
- 2) na mocy umów międzynarodowych — renty dla osób zamieszkałych w Polsce, pokrywane z wpłat zagranicznych instytucji ubezpieczeniowych, oraz odsetki za opóźnienie w wypłacie tych rent.

Art. 30. Koszty bieżącej działalności, o której mowa w art. 27 pkt 2, podlegają refundacji z Funduszu Ubezpieczenia Społecznego Rolników i Funduszu Alimentacyjnego w części proporcjonalnej do liczby świadczeń finansowanych z tych źródeł.

Art. 31. Nie podlegają pokryciu ze środków Funduszu świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, które w myśl odrębnych przepisów są finansowane ze środków zakładów pracy i organizacji spółdzielczych lub społeczno-zawodowych, a także odsetki za opóźnienie w ustale-

niu prawa do świadczeń lub ich wypłacie, należne w myśl ustawy od tych jednostek osobom uprawnionym do świadczeń.

Art. 32. 1. Nadwyżkami Funduszu Zakład gospodaruje w sposób gwarantujący terminową wypłatę świadczeń.

2. Zakład może lokować nadwyżki w bankach w formie oprocentowanych lokat zwrotnych lub udziałów w przedsięwzięciach podejmowanych przez inne podmioty gospodarcze po uprzedniej akceptacji Naczelnej Rady Nadzorczej.

Rozdział 6

Składki na ubezpieczenia społeczne

Art. 33. 1. Składki na ubezpieczenie społeczne pracowników opłacają zakłady pracy z własnych środków za okres trwania ubezpieczenia społecznego każdego pracownika.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych, określa wysokość i podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników, terminy i tryb ich opłacania, zasady rozliczania przez zakłady pracy składek i wypłaconych świadczeń.

3. Zasady opłacania składek na ubezpieczenie społeczne osób nie będących pracownikami określają odrębne przepisy.

Art. 34. Od nie opłaconych w terminie składek na ubezpieczenie społeczne pracowników Zakład pobiera odsetki za zwłokę na zasadach i w wysokości określonych przepisami o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 35. 1. Składki na ubezpieczenie społeczne pracowników oraz należności z tytułu odsetek za zwłokę i dodatkowych opłat, o których mowa w ust. 2, nie opłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. W razie nieopłacenia składek na ubezpieczenie społeczne pracowników lub opłacenia ich w niewłaściwej wysokości, Zakład może obciążyć zakład pracy dodatkową opłatą do wysokości 100% należnej kwoty składek.

3. Należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne pracowników ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym składka stała się wymagalna.

4. Bieg przedawnienia przerywa odroczenie terminu płatności, rozłożenie spłaty należności na raty i każda inna czynność zmierzająca do ściągnięcia należności, jeżeli o czynności tej został zawiadomiony dłużnik. Składek nie można jednak dochodzić, jeżeli od terminu ich płatności upłynęło 10 lat.

5. Zwrotu od Zakładu nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne nie można dochodzić, jeżeli od daty ich opłacenia upłynęło 5 lat.

Art. 36. Przepisy art. 34 i 35 stosuje się odpowiednio do należnych, na podstawie odrębnych przepisów, składek na ubezpieczenie społeczne osób nie będących pracownikami, chyba że przepisy te stanowią inaczej.

Rozdział 7

Zwrot nienależnie pobranych świadczeń. Odsetki za opóźnienie w wypłacie świadczeń

Art. 37. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, jest obowiązana do ich zwrotu.

2. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń, w rozumieniu ust. 1, uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania,
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd Zakładu lub innego organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

3. Nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła oddział lub inną jednostkę wypłacającą świadczenia o zaistnieniu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane; w pozostałych przypadkach — za okres dłuższy niż 3 lata.

4. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń, ustalone prawomocną decyzją oddziału lub Biura Rent Zagranicznych, podlegają potrąceniu z wypłacanych świadczeń, a jeżeli prawo do świadczeń nie istnieje — ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne określające zasady przyznawania i wypłacania świadczeń stanowią inaczej.

6. Jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem Zakładowi przez zakład pracy lub inną jednostkę organizacyjną, właściwą w sprawach ubezpieczeń społecznych, nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń obciąża zakład pracy lub tę jednostkę.

7. W przypadku dokonania przez zakład pracy lub inną jednostkę organizacyjną nienależnej wypłaty świadczeń podlegających finansowaniu z Funduszu, do zwrotu nienależnych świadczeń oddziałowi są obowiązane: zakład pracy lub jednostka organizacyjna, chyba że w myśl ust. 1—5 lub z mocy odrębnych przepisów do zwrotu nienależnego świadczenia jest obowiązana osoba, która je pobrała.

8. Należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia uprawomocnienia się decyzji ustalającej należność. Przepis art. 35 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

9. Oddział, Biuro Rent Zagranicznych lub inna jednostka organizacyjna Zakładu wypłacająca świadczenia może odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.

10. Przepisy ust. 1—9 stosuje się odpowiednio do nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych innych niż z ubezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 29 pkt 1.

Art. 38. 1. Jeżeli Zakład — w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych — nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości 8% w stosunku rocznym. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do organów wypłacających kolejowe emerytury i renty, a także do zakładów pracy i organizacji spółdzielczych lub społeczno-zawodowych, zobowiązanych z mocy odrębnych przepisów do wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady obliczania i wypłacania odsetek.

Rozdział 8

Kontrola wykonywania zadań z zakresu ubezpieczeń społecznych

Art. 39. 1. Zakład przeprowadza kontrolę wykonywania przez zakłady pracy, organizacje spółdzielcze i społeczno-zawodowe oraz terenowe organy administracji państwowej nałożonych na nie z mocy ustawy lub na podstawie odrębnych przepisów obowiązków w zakresie ubezpieczenia społecznego, a w szczególności kontrolę:

- 1) zgłaszania do ubezpieczenia społecznego,
- 2) obliczania, pobierania i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne,
- 3) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia społecznego i wypłacania tych świadczeń oraz dokonywania rozliczeń z tego tytułu,
- 4) prawidłowości i terminowości opracowywania wniosków o świadczenia emerytalno-rentowe,
- 5) wystawiania zaświadczeń lub zgłaszania danych do celów ubezpieczenia społecznego.

2. Organy kontrolne oraz izby i urzędy skarbowe są obowiązane przekazywać Zakładowi informacje o stwier-

dzonych przypadkach naruszenia przepisów o ubezpieczeniu społecznym.

3. Zakłady pracy i inne jednostki organizacyjne są obowiązane udostępniać organom kontrolnym wszelkie materiały, dotyczące spraw, o których mowa w ust. 1, oraz udzielać w tych sprawach niezbędnych wyjaśnień i informacji.

Art. 40. 1. Zakład kontroluje prawidłowość i efektywność wykorzystywania środków przyznanych na wspieranie działalności, o której mowa w art. 11 ust. 2.

2. Jednostki organizacyjne, którym przyznano z Funduszu środki na działalność określoną w art. 11 ust. 2, są obowiązane udostępniać Zakładowi wszelkie materiały dotyczące tej działalności oraz udzielać w tych sprawach niezbędnych wyjaśnień i informacji.

Rozdział 9

Przepisy karne

Art. 41. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w przewidzianym przepisami terminie,
- 2) nie zgłasza wymaganych przepisami danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na ubezpieczenie społeczne bądź wymiar świadczeń z ubezpieczenia społecznego albo udziela w tych sprawach nieprawdziwych wyjaśnień lub odmawia ich udzielenia,
- 3) nie dopełnia obowiązku wypłacania świadczeń albo wypłaca je nienależnie

— podlega karze grzywny do 50 000 złotych.

Oплата za prenumeratę na rok 1989 wynosi: Dziennika Ustaw zł 3.200,—; załącznika do Dziennika Ustaw zł 700,—; Monitora Polskiego zł 2.000,—.

Prenumeratę na rok następny przyjmuje się do dnia **31 października**. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tym terminie, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem i spowoduje dodatkowe koszty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem — zamówieniem” lub trzytygodniowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się, prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłat. Druki „przelewów — zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanym po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. Na dowódzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy. Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Wydawnictw Akcydensowych, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1956—1988,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. Gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3, przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1988;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w urzędach wojewódzkich w: Białej Podlaskiej, Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Kielcach, Krośnie, Lesznie, Opolu, Ostrołęce, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Przemyślu, Radomiu, Siemradzu, Skierniewicach, Suwałkach, Tarnobrzegu, Włocławku, Wrocławiu oraz w Urzędach Miast Krakowa i Łodzi;
- w punktach sprzedaży znajdujących się w sądach w: Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Elblągu, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gorzowie Wielkopolskim, Jeleniej Górze, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Legnicy, Lublinie, Łodzi, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Słupsku, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-950 Warszawa, P-29, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, P-1, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.
